

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **T. N. T.**, zastoupeného Mgr. et Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem v Praze 1, Václavské nám. 21, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní**, se sídlem v Praze 1, Mariánské nám. 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.10.2011, č.j.: MHMP-ZIV-933575/39/2011/Dol./B.,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru živnostenského a občanskosprávního ze dne 12.10.2011, č.j.: MHMP-ZIV-933575/39/2011/Dol./B., se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 760,- Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. et Mgr. Marka Čechovského, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání podané proti rozhodnutí vydanému Úřadem městské části Praha 7, živnostenským odborem (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 11. 8. 2011 pod č.j. OŽV/3439/2011/SAL/6. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zrušil žalobci živnostenské oprávnění k provozování živnosti „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, neboť již nesplňuje všeobecnou podmínku provozování živnosti dle § 6 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“).

V žalobě namítá žalobce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ustanoveními správního řádu a žalobce byl vydáním napadeného rozhodnutí zkrácen přímo na svých právech. Napadené rozhodnutí považuje žalobce za nezákonné.

Žalobce konkrétně namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu, neboť podal prostřednictvím svého zástupce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolání, avšak nebyl žalovaným vyzván k odstranění nedostatků, které spočívaly v absenci odůvodnění podaného odvolání. Žalobce má za to, že žalovaný nepostupoval v souladu s právními předpisy a rozhodl bez znalosti odvolacích námitek. Žalobce zdůraznil, že správní orgány neprojeví žádnou snahu o odstranění vad žalobcova odvolání vydáním výzvy ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Na podporu uvedeného poukázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 54 Ca 1/2008 – 30, z něhož vyplývá, že pokud odvolání nemá nějaké náležitosti vyplývající z ust. § 37 správního řádu nebo z ust. § 82 odst. 3 správního řádu, je nutno postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu a správní orgán má povinnost podatele vyzvat k odstranění vad.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a k žalobním námitkám uvedl, že žalobce podal prostřednictvím svého zástupce odvolání, které dle žalovaného obsahovalo všechny obligatorní náležitosti, a sice z jeho obsahu bylo jednoznačné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje; odvolání obsahovalo i označení správního orgánu, jemuž bylo určeno a podpis osoby, která je učinila. Nadto odvolání obsahuje i druh podnikání vztahující se k osobě odvolatele, identifikační číslo a adresu zapsanou v obchodním a živnostenském rejstříku jako místo podnikání. Žalovaný je toho názoru, že jakákoli argumentace odvolatele nemohla zvrátit právní stav, když odvolatel byl uznán vinným za spáchání přečinu porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle ust. § 268 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu věci, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť dospěl k závěru, že v řízení před správním orgánem došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.).

Z předloženého správního spisu vylýnuly následující rozhodné skutečnosti:

Dne 11. 8. 2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí pod č.j. OŽV/3439/2011/SAL/6, kterým zrušil žalobci živnostenské oprávnění k provozování živnosti „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“ z důvodu nesplnění všeobecné podmínky pro provozování živnosti podle § 6 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 6 odst. 2 živnostenského zákona a to podmínky bezúhonnosti, neboť jmenovaný podnikatel spáchal přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle ust. § 268 odst. 1 trestního zákoníku.

Odvoláním ze dne 25.8.2011 napadl žalobce výše označené rozhodnutí správního orgánu I. stupně s uvedením, že podává prostřednictvím právního zástupce odvolání, které odůvodní ve lhůtě do 15-ti dnů.

Dne 12.10.2008 vydal odvolací orgán napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 11.8.2011 zamítl a původní rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění odvolací orgán mj. uvedl, že účastník řízení prostřednictvím svého právního zástupce podal bez dalšího v zákonné lhůtě odvolání, kterému správní orgán I. stupně v rámci autoremedury nevyhověl a postoupil je odvolacímu orgánu.

Po přezkoumání předloženého spisového materiálu odvolací orgán dospěl k závěru, že podmínka bezúhonnosti není v daném případě splněna, a proto bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud posoudil věc takto:

Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu s ust. § 82 odst. 2 správního řádu.

Podle § 82 odst. 2 správního řádu „musí odvolání mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka“.

Z citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. To znamená, že každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, je správní orgán povinen posuzovat podle obsahu ve smyslu § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu. Takové podání musí obsahovat specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení ve věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu věci či nedostatky v dokazování. Nepostačuje proto, obsahuje-li podané odvolání pouze náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 správního řádu a specifikaci rozhodnutí, proti němuž směřuje jako celku (napadá je v celém rozsahu), neboť právě toliko v případě nevymezení „rozsahu“ (právě jen u této chybějící náležitosti) platí, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí. Na rozdíl od „rozsahu“, v němž je rozhodnutí napadáno, správní řád v uvedeném ustanovení § 82 odst. 2 ohledně odvolacích důvodů („v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo“) nestanoví žádný způsob (zákonnou fikci) jíž by bylo lze tuto chybějící náležitost „nahradit“, neboť tato tvrzení jsou ponechána v dispozici odvolatele. To ostatně vyplývá i z ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak.

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, rovněž tak s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, když se pro odvolací řízení použijí obdobně ustanovení hlavy I. - IV., VI. a VII. v druhé části správního řádu, nemá-li odvolání nějakou náležitost vyplývající z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, je na místě postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že správní orgán pomůže žadateli nedostatky odstranit nebo jej k odstranění vyzve.

Podle § 37 odst. 3 správního řádu „nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“.

Podle § 39 odst. 1 správního řádu „správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li to zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků“. Usnesením o určení lhůty se oznamuje pokračování pouze tomu, komu je určena, popř. i tomu, jehož se jinak přímo dotýká. Uvedené ustanovení poskytuje v použitých případech vyšší formu výzvy k provedení úkonu, a to formu usnesení. Právě v souladu s účelem řízení by bylo v daném případě poskytnutí lhůty, a to rovněž s ohledem na § 4 odst. 2 správního řádu, v němž je zakotvena povinnost správního orgánu v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonů a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Žalovaný však v dané věci dle uvedených procesních zákonných ustanovení nepostupoval.

Žalovaný tak rozhodl o odvolání žalobce, aniž by znal konkrétní námitky žalobce, tedy postupoval v rozporu s procesními pravidly stanovenými v ustanoveních správního řádu.

Městský soud v Praze z uvedených důvodů uznal žalobní námitku důvodnou a napadené rozhodnutí z důvodu uvedené procesní vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Pro úplnost soud odkazuje na judikaturu uveřejněnou ve Sbírce Nejvyššího správního soudu pod č. 1578/2008 Sb.NSS a č. 1580/2008 Sb. NSS (oba v čísle 6/2008 Sb.NSS) a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 4/2009-53 ze dne 6.března 2009.

Žalobci, který měl ve věci úspěch, soud přiznal náhradu nákladů řízení, které představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady za zastupování advokátem spočívající v odměně za dva úkony (za převzetí věci a podání žaloby) po 2.100,- Kč a dva paušály po 300,-Kč, tj. částka 4.800,-Kč zvýšená o daň z přidané hodnoty ve výši 960,-Kč (20% z částky 4.800,-Kč); celkem tak náklady za zastupování činí částku 5.760,-Kč (dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění vyhlášky č. 276/2006 Sb.). Soud postupoval při stanovení náhrady nákladů řízení dle právní úpravy platné v době podání žaloby tj. do 31.12.2012. Celkové náklady činí částku 7.760,-Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5.února 2014

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková